

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 147/25

Luxemburg, 25 november 2025

Arrest van het Hof in zaak C-713/23 | Wojewoda Mazowiecki

Burgerschap van de Unie: een lidstaat kan niet weigeren het huwelijk tussen twee Unieburgers van hetzelfde geslacht te erkennen wanneer zij wettig een huwelijk hebben gesloten in een andere lidstaat, waar zij hun recht van vrij verkeer en verblijf hebben uitgeoefend

Twee Poolse burgers die in Duitsland zijn getrouwd, verzoeken om de overschrijving van hun huwelijksakte in het Poolse register van de burgerlijke stand, zodat hun huwelijk wordt erkend in Polen. De bevoegde autoriteiten hebben hun verzoek afgewezen omdat het Poolse recht geen huwelijken toestaat tussen personen van hetzelfde geslacht. Het Hof van Justitie, hierover geraadpleegd door een nationale rechter, is van oordeel dat de weigering om een huwelijk te erkennen dat tussen twee Unieburgers wettig is gesloten in een andere lidstaat, waar zij hun recht op vrij verkeer en verblijf hebben uitgeoefend, in strijd is met het Unierecht. Deze weigering doet immers afbreuk aan dat recht en aan het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven. Voor de uitoefening van aan het Unierecht ontleende rechten zijn de lidstaten dus verplicht om de huwelijksakte in het register van de burgerlijke stand, zodanig te overschrijven dat de huwelijksakte in het register van de burgerlijke stand, zodanig is verkregen, te erkennen. Het Hof benadrukt evenwel dat die verplichting niet betekent dat lidstaten het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht in hun nationale recht moeten opnemen. Bovendien hebben de lidstaten enige beoordelingsvrijheid om te kiezen op welke manier een dergelijk huwelijk wordt erkend. Maar wanneer een lidstaat kiest voor één bepaalde manier om huwelijken te erkennen die in een andere lidstaat zijn gesloten, bijvoorbeeld door de overschrijving van de huwelijksakte in het register van de burgerlijke stand, dan moet die lidstaat deze manier ook toepassen op huwelijken tussen personen van hetzelfde geslacht.

In 2018 zijn twee Poolse burgers, die in Duitsland verblijven en van wie er één ook de Duitse nationaliteit heeft, in Berlijn getrouwd. Omdat zij als getrouwd stel naar Polen wilden reizen en daar wilden verblijven, hebben zij gevraagd om de in Duitsland opgestelde huwelijksakte te laten overschrijven 1 in het Poolse register van de burgerlijke stand, zodat hun huwelijk wordt erkend in Polen. Hun verzoek werd afgewezen omdat het Poolse recht geen huwelijken toestaat tussen personen van hetzelfde geslacht, zodat de overschrijving van die huwelijksakte in strijd zou zijn met de fundamentele beginselen van de Poolse rechtsorde.

De echtgenoten vechten deze weigering aan. De zaak is voorgelegd aan de hoogste Poolse bestuursrechter, die zich heeft gewend tot het Hof van Justitie. Hij wil namelijk weten of de nationale regeling die niet toestaat dat een in een andere lidstaat gesloten huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht wordt erkend en dat de huwelijksakte met het oog daarop wordt overgeschreven in het register van de burgerlijke stand, voldoet aan het Unierecht 2.

Het Hof wijst erop dat de lidstaten weliswaar bevoegd zijn voor de regels inzake het huwelijk, maar dat zij bij de uitoefening van die bevoegdheid het Unierecht in acht moeten nemen. De echtgenoten waarover het gaat hebben als burgers van de Europese Unie het recht om vrij te reizen naar en te verblijven op het grondgebied van de lidstaten en zij hebben het recht om een normaal gezinsleven te leiden, niet alleen tijdens de uitoefening van dit recht, maar ook bij de terugkeer naar de lidstaat waar ze vandaan komen. Specifiek **wanneer zij in een gastlidstaat een gezinsleven opbouwen, met name door het huwelijk, moeten zij zeker kunnen zijn dat zij hun gezinsleven bij de terugkeer naar de lidstaat waar ze vandaan komen, kunnen voortzetten.**

De weigering om het huwelijk te erkennen tussen twee Unieburgers van hetzelfde geslacht, dat wettig is gesloten in een andere lidstaat tijdens de uitoefening van hun recht om vrij te reizen en te verblijven, kan ernstige administratieve, professionele en persoonlijke ongemakken met zich meebrengen, waardoor de echtgenoten zich

genoodzaakt zien om in de lidstaat waar zij vandaan komen als alleenstaanden te leven.

Daarom oordeelt **het Hof dat een dergelijke weigering in strijd is met het Unierecht**. Niet alleen wordt het recht van vrij verkeer en verblijf geschonden, maar ook het grondrecht op eerbiediging van het privéleven, familie- en gezinsleven ³.

Volgens het Hof druist de **verplichting tot erkenning** niet in tegen de nationale identiteit en vormt zij ook geen bedreiging voor de openbare orde van de lidstaat waar de echtgenoten vandaan komen. Die verplichting **betekent** immers **niet dat die lidstaat het huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht in zijn nationale recht moet opnemen**.

Bovendien **hebben de lidstaten enige beoordelingsvrijheid om te kiezen op welke manier een dergelijk huwelijk wordt erkend**, en de overschrijving van een buitenlandse huwelijksakte is slechts een van de mogelijkheden. Het Hof onderstreept wel dat deze mogelijkheden die erkenning niet onmogelijk of zeer moeilijk mogen maken, en koppels van hetzelfde geslacht ook niet mogen discrimineren vanwege hun seksuele geaardheid, wat wel het geval is wanneer het nationale recht voor deze koppels geen mogelijkheid tot erkenning biedt die gelijkwaardig is aan die voor koppels van verschillend geslacht.

Aangezien overschrijving de enige manier is die het Poolse recht kent om een in een andere lidstaat gesloten huwelijk daadwerkelijk door de overheid te laten erkennen, **moet Polen deze manier zonder onderscheid toepassen** op huwelijken tussen personen van hetzelfde geslacht en op huwelijken tussen personen van verschillend geslacht.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Volg ons!

¹ De overschrijving van een buitenlands document van de burgerlijke stand bestaat in een getrouwe en letterlijke overdracht van de inhoud van dit document in het Poolse register van de burgerlijke stand, , waaruit dus een Poolse akte van de burgerlijke stand voortvloeit die losstaat van de oorspronkelijke akte en die dezelfde bewijskracht heeft als in Polen opgestelde akten van de burgerlijke stand.

² Artikel 20 en artikel 21, lid 1, VWEU, gelezen in het licht van artikel 7 en artikel 21, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

³ Gewaarborgd door artikel 7 van het Handvest van de grondrechten en waarvan de inhoud en reikwijdte dezelfde is als het recht dat is gewaarborgd door artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. In dit verband verwijst het Hof met name naar het arrest van 12 december 2023 in de zaak Przybyrska e.a. tegen Polen, waarin het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat Polen zijn positieve verplichting om een rechtskader in te voeren dat de erkenning en bescherming van koppels van hetzelfde geslacht waarborgt, niet was nagekomen.